

Bilag 5.

Oversættelse.

**Ambassadør Otto Borchs indlæg i 1. udvalg den 3. december 1970 vedrørende
havbundsudvalget og spørgsmålet om indkaldelse af en ny
konference om retsordenen på havet m. v.**

Den danske regering har altid tillagt udviklingen og kodifikationen af retsordenen på havet stor betydning og har taget aktivt del i bestræbelserne for på internationalt plan at udforme bestemmelser, som ville være acceptable for det størst mulige antal lande. Danmark har således ratificeret de fire Genève-konventioner og den valgfrie protokol, der kodificerer væsentlige folkeretlige regler vedrørende havet.

Retsordenen på havet er af vital interesse for Danmark, Færøerne og Grønland, med en betydningsfuld skibsfart og fiskeindustri og med meget lange kystlinier i Nordsøen og Østersøen såvel som i Nordatlanten og de arktiske farvande. Mulighederne for udforskning og udnyttelse af havbunden øger den betydning, min regering tillægger dette spørgsmål.

Også betragtninger af en mere almindelig karakter gør det ønskeligt, ja bydende nødvendigt, at nå til almindeligt anerkendte retsregler for at fremme de venskabelige forbindelser mellem nationerne, styrke vort fælles ønske om at bidrage til udvikling af verdens ressourcer og mindske risikoen for interessekonflikter mellem nationerne.

Den danske regering har som observatør nøje fulgt arbejdet i havbundsudvalget. Udvalgets opgave er af yderst kompliceret karakter med vidtrækkende implikationer, og vi forstår fuldt ud de vanskeligheder, udvalget hidtil har mødt i sit arbejde. Alligevel var det en skuffelse for min regering, at det efter 3 års overvejelser i udvalget og det forudgående ad hoc organ ikke lykkedes at nå til enighed om at fremlægge et sæt juridiske principper for udforskning og udnyttelse af havbunden for FN's 25. generalforsamling.

Vi fandt det derfor meget opmuntrende, at formanden for havbundsudvalget, ambassadøren for Ceylon, påtog sig at lede konsultationer under denne samling i et forsøg på at udarbejde et deklaraationsudkast om principper, som kunne vinde almindelig tilslutning. Min regering påskønner, at det herefter lykkedes at udforme et sæt principper til fremlæggelse i dette udvalg. Vi anerkender, at deklaraationsudkastet ikke er udtryk for fuldstændig enighed blandt alle havbundsudvalgets medlemmer, men har bemærket, at det afspejler den højeste grad af enighed, som kan opnås i øjeblikket. Vi forstår fuldt ud, at udkastet under disse omstændigheder måtte få karakter af et kompromis.

Vi ønsker for vort vedkommende at give udtryk for almindelig støtte til det deklaraationsudkast, der indeholdes i dokument A/C. 1/L.542, som efter vor mening repræsenterer et velafbalanceret dokument, der vil kunne tjene som et nyttigt grundlag for det fremtidige arbejde med at udforme detaljerede juridiske bestemmelser om udforskning og udnyttelse af havbunden.

Jeg ønsker ikke at knytte bemærkninger til hvert af de foreslåede principper, men vil blot nævne nogle enkelte: Vi har med tilfredshed bemærket princip nr. 10, hvorefter „stater skal fremme det internationale samarbejde om videnskabelig udforskning udelukkende til fredelige formål“. Dette princip åbner mulighed for at inddrage alle nationer — særlig udviklingslandene, men også andre lande med begrænset økonomisk og teknologisk formåen — i et videnskabeligt samarbejde og skaber dermed forudsætningerne for, at alle stater på lige fod kan drage fordel af havbundens udforskning og udnyttelse. Vi